

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 113/2022-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Miroslava Duriša a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK – ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 1R/3/2016 zo 17. mája 2017 a rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 4Cbi/16/2017 zo 16. januára 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením a rozsudkom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) označenými v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje napadnuté rozhodnutia zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu do konania sp. zn. 1 R 3/2016 (konanie o návrhu dlžníka na potvrdenie reštrukturalizačného plánu) a priznať sťažovateľovi náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Uznesením okresného súdu č. k. 1R/3/2016-1539 zo 17. mája 2017 bol potvrdený reštrukturalizačný plán dlžníka (obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]) a zároveň bola reštrukturalizácia skončená.

3. Sťažovateľ ako veriteľ dlžníka predložil v rámci reštrukturalizačného konania podnet na zmenu reštrukturalizačného plánu, realizáciou ktorej by bol reštrukturalizačný plán podľa jeho názoru výhodnejší nielen z hľadiska uspokojenia veriteľov, ale aj zmyslu reštrukturalizácie. Dlžník na podnet nereflektoval a na poslednej schvaľovacej schôdzi bola definitívne schválená nezmenená verzia plánu.

4. Sťažovateľ využil § 157 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), na základe ktorého sa žalobou z 8. júna 2017 domáhal určenia neúčinnosti okresným súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu.

5. Okresný súd túto žalobu rozsudkom č. k. 4Cbi/16/2017-162 zo 16. januára 2020 (ďalej aj „rozsudok“) zamietol, sťažovateľ sa odvolal a Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 7CoKR/1/2021-558 z 18. marca 2021 rozsudok okresného súdu potvrdil.

6. Sťažovateľova argumentácia bola od momentu vznosenia námietky do zápisnice na „problematickej“ schvaľovacej schôdzi zameraná na tvrdenie (prezentované tak v konaní o žalobe o vyslovenie neúčinnosti plánu, ako aj v ústavnej sťažnosti), že jeho záujmy boli schváleným, resp. potvrdeným reštrukturalizačným plánom poškodené. Dlžníkovi vytýka úmysel znevýhodniť sťažovateľa voči ostatným veriteľom a okresnému súdu viaceré procesné pochybenia, ktorými praktickej realizácii tohto záujmu dlžníka nezabránili. Tým, že nedošlo k akceptovaniu sťažovateľom navrhovanej zmeny plánu, plán nezabezpečuje najvyššiu mieru uspokojenia veriteľov.

7. Procesný útok v spore bol zameraný primárne na tvrdenie, že záujmy sťažovateľa boli dotknuté obchádzaním férovosti právnej úpravy zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to tak, že dlžník nakupoval od ďalších veriteľov (zaradených v rovnakej skupine ako sťažovateľ) strategické komodity za vyššie než obvyklé ceny (čím si získaval ich priazeň pre podporu reštrukturalizačného plánu). Všeobecné súdy vyhodnotili tvrdenia sťažovateľa ako neopodstatnené.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že uznesenie je arbitrárne, nepreskúmateľné, postup okresného súdu bol v rozpore so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou. Uznesenie nie je náležité odôvodnené, okresný súd sa nevyrovnal s námietkami sťažovateľa, obmedzil sa len na konštatovanie priebehu reštrukturalizačného konania a na citáciu návrhu na potvrdenie plánu.

9. Sťažovateľ podrobne a rozsiahlo argumentuje v prospech záveru, že na zamietnutie plánu dlžníka boli naplnené dôvody podľa § 154 ods. 1 písm. a), b), e) a f) zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

10. Porušenie vlastníckeho práva spočíva v tom, že v priamom dôsledku so schválením plánu, pri ktorom však boli dané dôvody na jeho zamietnutie, nezískal sťažovateľ najlepšie postavenie, aké mohol dosiahnuť, teda plán mu nezaručil najvyššiu možnú mieru uspokojenia, akú v reštrukturalizácii mohol získať. V dôsledku konania dlžníka a predloženia plánu, ktorý nie je reálny a udržateľný, zároveň hrozí, že sťažovateľovi nebude uspokojená ani jeho zistená pohľadávka v rozsahu priznanom plánom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podľa čl. II bodu 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2021 (ďalej len „rozvrh práce“) na konanie vo veciach patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu je v jednotlivých prípadoch príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca, ktorému bola vec pridelená. Ústavná sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 21. júna 2021 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je členom štvrtého senátu, ktorý podľa rozvrhu práce pracuje v zložení predsedu senátu Libor Duľa a sudcovia Ladislav Duditš a Miroslav Duriš. Člen senátu a zároveň sudca spravodajca Ladislav Duditš oznámil predsedovi ústavného súdu dôvody jeho vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 1314//2021. Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 410/2021-5 z 13. októbra 2021 bol sudca Ladislav Duditš vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie vo veci tejto ústavnej sťažnosti. Podľa čl. III bodu 3 v spojení s čl. III bodom 1 písm. c) a d) rozvrhu práce sa novým sudcom spravodajcom v predmetnej veci stal sudca Martin Vernarský a o ústavnej sťažnosti sťažovateľa rozhodoval ústavný súd v zložení uvedenom v záhlaví tohto uznesenia.

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie o porušení práv sťažovateľa tým, že okresný súd nesprávne zistil a posúdil okolnosti, na základe ktorých reštrukturalizačný plán nemal byť súdom vôbec potvrdený.

13. Podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc.

14. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

15. Sťažovateľ uznesenie okresného súdu č. k. 1R/3/2016-1539 zo 17. mája 2017 už raz napadol ústavnou sťažnosťou, dôvodiac, že proti tomuto uzneseniu nebol prípustný opravný prostriedok. V konaní sp. zn. I. ÚS 41/2018 bola podaná ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že bola podaná predčasne (nepřípustnosť). Dotknuté uznesenie okresného súdu bolo toho času totiž (vecne) preskúmané okresným súdom na základe žaloby o určenie neúčinnosti plánu. Táto žaloba bola napokon okresným súdom rozsudkom č. k. 4Cbi/16/2017-162 zo 16. januára 2020 zamietnutá, keďže okresný súd nezistil existenciu dôvodov opodstatňujúcich vyslovenie neúčinnosti plánu.

16. Pre rozhodnutie ústavného súdu v časti smerujúcej proti uzneseniu okresného súdu je teda podstatné, že existoval iný orgán verejnej moci, ktorý vec preskúmal a rozhodol. To vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu. Preto bolo potrebné ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

17. Pokiaľ ide o ústavnou sťažnosťou napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 4Cbi/16/2017-162 zo 16. januára 2020, proti tomuto podal sťažovateľ odvolanie. O odvolaní rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 7CoKR/1/2021-558 z 18. marca 2021 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil. V konaní o odvolaní vedenom krajským súdom bol právnou úpravou poskytnutý priestor pre plnohodnotný vecný prieskum napadnutej veci, čo sťažovateľ aj využil. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť aj v časti smerujúcej proti napadnutému rozsudku okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

18. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa vymedzených v petite sťažnosti (zrušenie napadnutých rozhodnutí, vrátenie veci na ďalšie konanie, priznanie náhrady trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2022

Libor Duľa
predseda senátu